

fra Skoledirektionen for de nævnte Herreber, men dersom Forholdet er dette, at private Folk i Forening have bestemt at lade deres Børn undervise af den Kone, som de have valgt sig til Lærerinde for deres Børn, saa er jeg rigtignok fuldkommen enig med den ærede Rigsdagsmand i, at der ingen anden Ret grundvold er for noget Tilsyn i denne Henseende end den Bestemmelse, at Børnene skulle prøves ved den almindelige Examen. Findes de da ikke, i de forskjellige Retninger, hvori de ere underviste, at have lært, hvad de efter Loven bør lære, saa blive Forældrene pligtige til at sætte disse Børn ind i den almindelige Skole; men Spørgsmaalet, om Lærerindens Skole da skal lukkes eller vedblive, ligger udenfor Skoledirektionens Bestemmelse.

Hasselbalch: Jeg skal takke den høitærede Minister for dette Svar, som er mig aldeles fyldestgjørende. Med Hensyn til nogle Uttringer af den høitærede Minister om en anden Sag, som muligen kunde staae i en nærmere eller fjernere Forbindelse med denne, skal jeg, uden iøvrigt at gaae dybere ind derpaa, dog tage mig den Frihed at meddele, at det er ganske vist, at der er en saadan Sag mellem Skoledirektionen og det paagjældende Sogneforstanderskab; men den er uden Forbindelse med den foreliggende Sag. Efter at Sogneforstanderskabet var blevet bekendt med Skoledirektionens Paalæg om, at Skolen skulde udvides eller tilbygges, og en Andenlærer ind sættes, blev det ved Forhandling i flere Møder af Skolebestyrelsen, det vil sige Præsten i Forbindelse med Sogneforstanderskabet, besluttet, at den underordnede Skolebestyrelse skulde indgive en Ansøgning til Ministeriet om i Overeensstemmelse med § 1 af Loven af Sde Marts 1856 at faae Tilladelse til at oprette en privat Skole, som skulde bestyres af en seminærisk danned Person, saa at der ikke blot fra Hovedskolen eller den offentlige Skole kunde drages Elever dertil fra den nederste Klasse, men ogsaa gives Underviisning for den Ungdom, som Forældrene ønskede skulde bringes videre, end stee kunde i den offentlige Skole, og navnlig skulde den kunne optage Elever af den konfirmerede Ungdom. Dette var Sogne-

forstanderskabets Beslutning, og jeg kan sige, at den nød Billigelse hos Fleertallet af Sognets Beboere; thi der er i denne Kommune større Interresse for Underviisningen end almindeligt paa Landet, og der er ogsaa hos ikke saa Fæne til at afholde de Bekostninger, som dermed vilde være forbundne. Ved dette Skridt blev imidlertid Sagen foreløbig standset, thi paa Grund af en Misforstaaelse mellem den paagjældende Sognepræst og Sogneforstanderskabet blev ikke nogen formelig Ansøgning indgivet i den nævnte Retning. Sognepræsten indsendte til Amts-Skoledirektionen den ham fra Sogneforstanderskabet meddeelte Udskrift af Forhandlingsprotokollen, og Udskriften blev tilbage sendt med den Erklæring fra Amtsskoledirektionen, at saafremt man ønskede en saadan privat Skole, maatte en formelig Ansøgning derom indgives, men den søiede til, at den paa ingen Maade kunde anbefale en saadan Ansøgning. Dette gav Sogneforstanderskabet Anledning til noget nærmere at undersøge, om man egentlig ogsaa havde været pligtig til at gjøre et saadant Tilbud, som man havde gjort. Man kom til nærmere at undersøge Elevantallet i Skolen og fandt da, at der kunde være stor Tvivl om, hvorvidt der kunde siges at være 100 Børn tilstede der. Det viste sig vel ved en fløgtig Optælling efter Skolejournalen, at der i nederste Klasse var 51 Nummere og i den anden Klasse, som er deelt i 2 Afdelinger, 71 Nummere, altsaa tilsammen 122, men man kom efter, at 3 til 4 Nummere stode blanke og altsaa maatte fradrages, og senere, da man ved Måanedens Udgang skulde mulkttere for Forsømmelse i Skolegangen, opdagede man, at 15 Børn stode opførte med Nummer i begge Klasser, af den simple Grund, at de vare overgaaede fra den ene Klasse til den anden. Jeg ansøger dette ikke som nogen Anke, men kun for at vise, hvorledes Journalen er bleven ført, og jeg tog mig den Frihed, som den, der affattede Indstillingen, at bemærke, at denne Journalsføring var noget villedende. Den havde idetmindste villedet Sogneforstanderskabet, fordi denne ikke fra første Dieblif af havde undersøgt Sagen ganske nøie. Fradrog man altsaa de Nummere, som vare Duplikater, fik man et Antal af